

La Ciutat

Quinzenal afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya

Redacció i Administració: Alonso Martínez, 27 - NÚMERO SOLT: 10 CENTIMS

**Republicana, Republicà,
Catalanistes,
Obrera, Obrer,
Vosaltres votareu a l'Esquerra
Republicana de Catalunya.**

No podeu deixar de fer-ho. En aquests moments transcendentals s'hi juga la vida de la República. La República que va portar l'Esquerra Republicana, mentre la Lliga i la gent de Cambó deien que no podia venir i ajudaven a Alfons XIII formant part del seu Govern.

La República, que us ha donat el vot, dones i que vosaltres no podeu trair. La República, ciutadà, que ha donat llibertat a la premsa. La República, que ha posat els militars a rotllo i ha tret una munió de Generals que per justificar la seva paga tenien de fer guerres a l'Àfrica, i ara fer veure que perdien i després que guanyaven i mentrestant anaven caient els fills de moltes mares.

Es juga la vida de l'Estatut de Catalunya, inici del recobriment de les llibertats catalanes. L'Estatut que votàreu el 2 d'Agost.

I es juga tot allò que en el terreny de la justícia social heu avençat, obrers. Perquè la República us ha tingut en compte, i ha fet complir les lleis que us amparaven. I és, gràcies a n'aquesta, que us podeu sindicat i fer prevaldre els vostres drets.

I la República ampara els vostres fills. Els fa tots iguals en l'ensenyament i tots, tant els rics com els menesterosos, poden arribar als llocs més alts, sense distinció.

I tot això, i mil coses més us deixareu prendre? No. Estem segurs que no. I per això votareu a l'Esquerra Republicana.

Penseu que la gent de la Lliga, les dretes, tot el que la República ens ha donat ho tornarien a prendre. I això no pot ésser ni serà.

A més, sabeu qué vol dir un triomf de l'Esquerra?

Vol dir que ara com mai s'intensificarà la cultura en tots els seus aspectes. Vol dir que l'obrer es veurà defensat. Vol dir que les lleis en benefici del poble seran inexorablement complides. Vol dir que cada dia es dictaran noves lleis en benefici d'aquest, com per exemple, la que està en estudi d'un retir obrer obligatori que no sigui una misèria d'una pesseta com ara que és una burla, sinó que com a mínim 4 ó 5 vegades més.

I tu, dona, pots negar el vot als que et garanteixin tot això en benefici del teu fill, germà, pare o tu mateixa? No.

I tu NO votaràs a les dretes. Votaràs a l'Esquerra com els Republicans, els Catalanistes i els Obrers.

L'Esquerra de Catalunya triomfarà plenament. Així es defensarà la República, Catalunya i els drets dels obrers.

Els de la dreta exasperats

L'èxit enorme del miting d'Esquerra va fer perdre el seny a la gent de la dreta.

No sabien com explicar-s'ho. Allò era el «caos» que hauria dit l'editorialista d'«Acció Comarcal».

I res, per no donar la impressió de derrotats pel poble autèntic, calia fer alguna cosa. Es posaren a organitzar un miting. Però tenien por que no hi hauria gent. I calia d'una manera o altra que n'hi hagués no ja més que en el de l'Esquerra, perquè era impossible, sinó a veure si podien igualar.

Però ells no'n tenen de poble autèntic. I a l'hora en que escrivim aquestes ratlles, que el miting encara té de començar, sabem que en tot el dia han fet sortir cotxes a buscar gent dels pobles. I ara els hi portaran com els bens d'un ramat.

A més han fet sortir «las estropajosas» casa per casa a que anessin gent al miting. I els nostres caciquets tot el dia que es mouen sense parar.

Pobra gent!!! Ja veieu si en tenen de fer de coses per omplir un local!!! Si no ho fessin així quin desastre.

Quina diferència de nosaltres. Anunciarem el miting fent enganxar uns quants cartells, que per cert les dretes es cuidaren d'arrencar-ne tants com pogueren (i n'hem pres nota, eh?) Esperarem al vespre. Va ploure a la tarda. Va tornar-hi una hora abans de començar l'acte. Plovia més que cap vegada a l'hora de començar, i una gentada enorme omplena tot l'Ateneu.

**Així es fan les coses Srs. de la Dreta!
No coaccionant com vosaltres. No tractant la gent com a bens, com ho feu vosaltres!!**

Però vaja... es comprensible que obreu com ho feu. Aneu desorientats davant els èxits de l'Esquerra. Esteu veient que la gent cada dia són més lliures.

I ja s'acaba el vostre cacicatge.

Obrer, Catalanista, Republicà, Mare, Dona,

Voteu i feu votar a l'Esquerra.

El formidable míting de dimecres

El teatre Ateneu ple fins a vessar. Fixeu-vos bé. Ple del tot a baix i a dalt. En una gran majoria gent treballadora. I gent de Tàrrrega perquè la gent dels pobles voltants no pogueren venir a causa de la pluja que feu a una hora abans de començar l'acte. Es a dir, un èxit grandíós per l'Esquerra Republicana de Catalunya allí on té el quarter general tota la reacció, els monàrquics i els anarquistes de dreta de la «provincia».

Una mirada a la sala emocionava de debò. Era una prova rotunda, contundent, de què tot allò que és poble a Tàrrrega, està per l'Esquerra de Catalunya.

Dos mitings, els dos mitings d'Esquerra que en l'espai d'un any s'han celebrat a Tàrrrega, han estat dos èxits grandiosos.

Remarquem això perquè cal que tothom es doni compte, i encara que pesi a algú i li sàpigui greu que l'Esquerra a Tàrrrega és la força política més puixant.

Si... perquè els de la Lliga no són una força política. Són una colla de senyors, d'influències, de noms de més o menys prestigi, que l'un és carlí i l'altre és autonomista i l'altre és anticatalanista i l'altre és nacionalista, i molts, la immensa majoria, no són res. Són gent sense ideals els uns. Anarquistes de dreta, els altres, i fins i tot pobres d'esperit que s'aplanen sota la imposició vergonyant del seu «amo», o d'aquell «senyor».

Després l'altra, que no fa pas molts dies que va fer un míting que va deixar mig buida la sala de l'Ateneu, «acció Comarcal» ho va pronunciar.

A la sala, meitat de la gent de la Lliga, i l'altra de l'Esquerra. Ara que els d'«acció Comarcal» són un bon tros parcials i es descuidaren de dividir-ho per tres i llavors sí que haurien dit la veritat.

Bé, i fetes aquestes consideracions, ressenyarem una mica el míting.

Ramon Villeró, per molts fou una veritable revelació. Amb paraula fàcil i vibrant entusiasma a l'auditori amb el seu brillant parlament. Assenyala continuïtat que posa l'Esquerra en fer triomfar aquells ideals que són el fonament del partit. Parla del vot de la dona fent veure que precisament el fet d'haver-se-li donat és penyora dels principis democràtics de la gent de l'Esquerra, i ara es volia fer valdre el vot de la dona per anar en contra de la República.

Demostrà la gran arma contra el caciquisme que era el votar per grans circumscripcions. Es lamentà, en nom de la seva catalanitat, que a Tàrrrega encara hi hagi el nom d'Alonso Martínez, en

un carrer. Això li valgué una ovació formidable.

Acabà atacant a la Unió de Dretes, candidatura monàrquica i carlina, de la que digué que millor se'n podria dir «Unión Patriótica».

Una gran ovació premià el seu parlament.

Pere Coromines, que ja a l'aixecar-se a parlar fou rebut amb una gran ovació, va començar recordant que feia un any que en aquella mateixa sala havia parlat de què si sortia triomfant l'Esquerra, portaria endavant el seu programa. I el que llavors va dir ja està gairebé del tot aconseguit.

Parlà dels traspassos de serveis fent veure la labor enorme que s'havia fet en aquest sentit. Feina de sacrifici, feina callada, pensant només que en el bé de Catalunya.

En algun moment d'aquests fou fortament ovacionat.

Es referí després al que s'havia fet per l'obrer. Molt bé remarca que precisament la gent de dreta es queixaven de què havien fet massa.

Parla del problema de la terra i feu veure com tot el que s'havia dit era mentida. No es té d'expropiar res a ningú. El propietari té uns drets sobre la terra en virtut dels quals també té dret a una renda, però cal que la terra sigui governada pel qui es cuidi de treure'n el profit.

Assenyala com una de les coses més encertades del Projecte de Llei que s'està el laborant, que no és per prendre a ningú el que és seu, el que els contractes de conreu seran per 6 anys, permetent així, tant al propietari com a l'arrendatari, que en cas de sortir perjudicats puguin modificar les condicions.

Acabà demanant el vot per la candidatura d'Esquerra, per tal de poguer continuar la seva obra, i a l'acabar fou ovacionat, repetint-se els aplaudiments quan abandona la sala per marxar a Barcelona.

A l'aixecar-se a parlar l'ex diputat Epifani Bellí, se li dedicà una xardorosa ovació, que durà llarg temps.

Diu que durant aquests dies de peregrinació pels pobles, ha tingut ocasió de constatar el fervorós entusiasme de tots els pobles a favor dels ideals de l'Esquerra Republicana, treient-ne la conclusió de què l'ideal que no té un suport, acabarà amb el temps per desaparèixer. Un dels ideals més extès pel món, el del cristianisme, ha tingut de compartir amb el suport de l'Església, sens la qual també hagués desaparegut. Aplaudiments.

Explica amb tot detall el desenrotlló de l'home dins de les llibertats conquerides, alentant al

nombros públic per a què s'independitzi completament del dogal de l'esclavitut. Ovació.

Com a votant de la Constitució Espanyola, explica les millores assolides per tot el poble, fent remarcar el desig de la mateixa a que tot ciutadà tingui els mateixos drets i obligacions davant els estaments constituïts.

El senyor Bello durant el seu parlament fou repetidès vegades aplaudit, tributant-se-li una forta ovació a l'acabament del seu brillant discurs.

A l'ésser presentat el senyor Bello, tot el públic li dedica una forta ovació que dura llarga estona.

Com es podia esperar d'una figura tan destacada en el camp del magisteri espanyol, el senyor Bello, dedicà el seu brillant parlament a remarcar l'abandó de la monarquia a tota cosa que significués un millorament cultural de la nostra terra, exposant alguns detalls que foren subrallats amb aplaudiments pel públic, com el de la ciutat de la Seu d'Urgell, la qual comptava amb 97 capellans i un sol mestre.

Diu que a les pròximes Corts es lliurarà una gran batalla per voler les dretes fer la revisió de la Constitució espanyola, per quina cosa tot republicà ha de lluitar amb el seu vot perquè Espanya no torni a ésser regressista i ens en anem al segle XIII. Forts aplaudiments.

Acabà el seu discurs dient que esperava que Tàrrrega lluitarà amb braó per tal de sostindre l'esperit de la revolució espanyola.

El doctor Humbert Torres, a l'aixecar-se a parlar fou saludat per tot el públic el qual li tributà la millor ovació de la nit.

El senyor Torres explicà amb minucios detall, la posició de les dretes en aquests moments a les quals tracta de suïcides per voler barrar el pas a l'onada de revolució que porta en si el millorament de totes les classes socials i quina cosa porta el perill—igual que les fortes riades—de què el dic que planten al poble contra les seves justes aspiracions, sigui enderrocat sense contemplacions.

Fortes aplaudiments.

Combat durament al feixisme existent a Europa i el qual posa en perill a la civilització, per ésser producte d'un fals imperialisme que va contra tot clam de llibertat i justícia.

Passant a referir el problema nacionalista català, diu el senyor Torres que en la història d'Espanya hi ha hagut solament tres moments de comprensió, producte d'ocupar la Presidència del Consell de Ministres tres homes d'esquerra, N. Salmeron, Canalejas i Manuel Azaña.

Abundants aplaudiments.

Abans d'acabar la seva peroració, oferí l'acte al Sr. Bello, al qual li digué que honorava i dona-

va to i prestigi a la candidatura d'Esquerra Republicana, per llur actuació en pro de l'Estatut de Catalunya, qual cosa a la vida agrairan prou tots els veritables catalans, degut al sacrifici que representava per un fill de Castella. El públic no deixà oir les darreres paraules, el qual dempeus, tributà una llarguíssima ovació al senyor Torres i al senyor Bello.

Tot seguit i en mig de major entusiasme, es donà per acabat l'acte, del qual sens dubte en serviran grat record tots els targarins.

Dones: la República us ha donat el vot. Teniu el deure de votar la República, que la representa l'Esquerra de Catalunya.

Denunciem que un empleat de l'Ajuntament, quefe de la «polícia» local, nomenat per Felipe de Juan Zalama, de nom J. Casany, en el míting dels monàrquics feia de quefe de claue. Ell es cuidava de fer aplaudir quan calia, als pocs que tenien ganes d'aplaudir.

A més, un altre empleat municipal vigilava la porta d'entrada.

Al míting d'Esquerra el «quefe» de policia i quefe de claue dels monàrquics, així com l'agutzil, no els hi veïrem pas.

¿Què vol dir això? Que l'Ajuntament de Tàrrrega fa que els empleats que tenen d'estar al servei de tot hom, els posi a disposició de les dretes. I això és intolerable. Ho tindrem en compte. I si cal, suplirem la deficiència dels funcionaris que funcionen pels monàrquics.

El poble està al costat de Macià. A tot arreu que la gent de la dreta, que no poguent exposar els seus ideals monàrquics que tenen d'amagar, han volgut injuriar-lo, el poble els ha fet callar.

Al míting de les dretes, malgrat que diguessin en lletres ben grosses que hi parlaria el Sr. Secanell... el Sr. Secanell no va parlar. Va llegir. Diuen que ell només parla al Parlament.

El míting de les dretes els periòdics locals el ressenyaran a la secció «Notes de Societat» i parlaran de les distingitíssimes famílies.

Després també podrien parlar d'allò tan divertit de llogar cotxes i fer una crida als pobles per si vollen anar «gratis» al míting de Tàrrrega

I la gent dels pobles de bona fé es pensaven que era un míting de l'Esquerra. Però no! quina bronca quan s'adonaren de l'engany!!

I encara sort que passat el primer moviment de sorpresa, la gent d'Esquerra que havia vingut enganyada, més respectuosa que els senyors que parlaven, es va contenir

Però... és perillós de jugar amb foc. I ahir la gent de dreta hi jugaren.

Imp. «Crònica Targarina» - Telèfon 122 - Tàrrrega